

4. Stosunek pracy adiunktów ze stopniem naukowym doktora, mianowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na czas nieokreślony, trwa pięć lat od chwili mianowania, z tym że łączny okres zatrudnienia na stanowisku adiunkta nie może przekraczać 9 lat. Przepis art. 1 pkt 65 lit. d) stosuje się odpowiednio.

5. Jeżeli zgodnie z ust. 1 wygaśnięcie stosunku pracy nastąpiłoby przed dniem 31 grudnia 1985 r., okres zatrudnienia może ulec przesunięciu do tego dnia. Okres następnego zatrudnienia ulega wówczas odpowiedniemu skróceniu.

Art. 10. 1. Okres zatrudnienia, o którym mowa w art. 1 pkt 65 lit. c), oblicza się łącznie na podstawie przepisów dotychczasowych i przepisów niniejszej ustawy.

2. Do okresu zatrudnienia, o którym mowa w art. 1 pkt 65 lit. c) i art. 9 ust. 2 i 4, wlicza się okres zatrudnienia na stanowisku adiunkta po dniu 31 sierpnia 1982 r.

Art. 11. W ustawie z dnia 29 marca 1962 r. o zgromadzeniach (Dz. U. Nr 20, poz. 89, z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i z 1982 r. Nr 14, poz. 113) w art. 3:

- a) oznaczenie ust. 1 skreśla się,
- b) ust. 2 skreśla się.

Art. 12. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. — Prawo o stowarzyszeniach

(Dz. U. Nr 94, poz. 808, z 1946 r. Nr 4, poz. 30, z 1949 r. Nr 41, poz. 293 i Nr 45, poz. 335, z 1950 r. Nr 44, poz. 401 i Nr 53, poz. 489 oraz z 1964 r. Nr 41, poz. 276) w art. 9 w lit. e) wyrazy „stowarzyszenia akademickie, zakładane zgodnie z przepisami o szkołach akademickich, oraz” skreśla się.

Art. 13. W ustawie z dnia 21 lipca 1983 r. o szczególnej regulacji prawnej w okresie przewycięzania kryzysu społeczno-ekonomicznego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 39, poz. 176 i Nr 71, poz. 318) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4, 13 i 15 ust. 2 skreśla się,
- 2) w art. 16 wyrazy „oraz na zgromadzenia studenckie” skreśla się.

Art. 14. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego ogłosił w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy o szkolnictwie wyższym, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów, punktów i liter.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

168

USTAWA

z dnia 25 lipca 1985 r.

o zmianie ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 192 i z 1982 r. Nr 14, poz. 113) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego są nadawane w wydziałach i instytutach szkół wyższych, placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk, w instytutach naukowo-badawczych oraz w samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego, które posiadają uprawnienie do ich nadawania, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”.

2) po art. 2 dodaje się art. 2a—2e w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora może otrzymać jednostka organizacyjna, która:

- 1) zatrudnia co najmniej ośmiu pracowników z tytułem naukowym, ze stopniem naukowym i zajmujących stanowisko docenta, reprezentujących dziedzinę nauki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie, z tym że liczba pracowników z tytułem naukowym lub ze stopniem naukowym doktora habilitowanego nie może być mniejsza niż pięć,

2) uzyskała pozytywną ocenę poziomu działalności naukowej, wydaną przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną do Spraw Kadr Naukowych, zwaną dalej „Centralną Komisją Kwalifikacyjną”, na wniosek organu właściwego do podejmowania decyzji o nadaniu uprawnienia.

2. Uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego może otrzymać jednostka organizacyjna, która:

- 1) zatrudnia co najmniej dwunastu pracowników z tytułem naukowym lub zajmujących stanowisko docenta ze stopniem naukowym doktora habilitowanego, reprezentujących dziedzinę nauki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie, z tym że pracowników z tytułem naukowym nie może być mniej niż sześciu,

2) uzyskała pozytywną ocenę poziomu działalności naukowej, wydaną przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną na wniosek organu właściwego do podejmowania decyzji o nadaniu uprawnienia.

3. Uprawnienie do nadawania stopni naukowych może obejmować tylko te dyscypliny nauki, które w danej jednostce

organizacyjnej są reprezentowane przez co najmniej pięciu pracowników z tytułem naukowym lub ze stopniem naukowym doktora habilitowanego.

4. Dla osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, zatrudniająca jednostka organizacyjna stanowi podstawowe miejsce pracy.

Art. 2b. 1. Uprawnienie, o którym mowa w art. 2a, jest nadawane w porozumieniu z Centralną Komisją Kwalifikacyjną przez:

- 1) Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Radą Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego — w odniesieniu do jednostek organizacyjnych szkół wyższych, na wniosek ministra nadzorującego szkołę wyższą,
 - 2) Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk — w odniesieniu do jej placówek, w porozumieniu z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - 3) Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego — w odniesieniu do innych jednostek organizacyjnych, na wniosek ministra nadzorującego daną jednostkę organizacyjną.
2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach można przyznać uprawnienie do nadawania stopni naukowych jednostce organizacyjnej, która nie spełnia kryteriów określonych w art. 2a ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, ustalając kryteria realizacji tego uprawnienia. Przepis art. 2c stosuje się odpowiednio.
 3. Wykaz jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni naukowych wraz z określeniem nazw nadawanych stopni naukowych oraz wykaz dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, w zakresie których mogą być nadawane stopnie naukowe, ogłasza Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
 4. Zasady i tryb zgłaszania wniosków o przyznanie uprawnienia do nadawania stopni naukowych określa w drodze rozporządzenia Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk oraz Centralną Komisją Kwalifikacyjną.

Art. 2c. 1. Uprawnienie do nadawania stopni naukowych ulega zawieszeniu z mocy prawa od dnia, w którym liczba zatrudnionych w jednostce organizacyjnej pracowników posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego zmniejszyła się poniżej minimum określonego w art. 2a ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3.

2. O sposobie zakończenia przewodów doktorskich i habilitacyjnych w szczególności przed dniem, o którym mowa w ust. 1, decyduje Minister Nauki i Szkol-

nictwa Wyższego w porozumieniu z Centralną Komisją Kwalifikacyjną.

3. O zmianach stanu zatrudnienia wpływających na uprawnienie do nadawania stopni naukowych jednostka organizacyjna zawiadamia niezwłocznie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk w odniesieniu do jej placówek.

Art. 2d. 1. Centralna Komisja Kwalifikacyjna dokonuje okresowej oceny poziomu naukowego rozpraw doktorskich i habilitacyjnych, a w razie potrzeby — również poziomu działalności naukowej stanowiącej podstawę nadawania stopni naukowych w jednostce organizacyjnej, a także zasadności podejmowanych uchwał. Oceny tej Centralna Komisja Kwalifikacyjna dokonuje z własnej inicjatywy lub na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, innego ministra nadzorującego szkołę wyższą, instytut naukowo-badawczy lub samodzielną placówkę typu naukowo-dydaktycznego oraz Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk w odniesieniu do jej placówek.

2. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 1, jest negatywna, Centralna Komisja Kwalifikacyjna zawiadamia o niej niezwłocznie zainteresowaną jednostkę organizacyjną oraz organ właściwy do nadania uprawnienia, który w terminie sześciu miesięcy od dnia powzięcia wiadomości może:

- 1) cofnąć uprawnienie,
- 2) ograniczyć uprawnienie poprzez zobowiązanie jednostki organizacyjnej do przedstawiania każdej uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora do zatwierdzenia Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.
3. W wypadku cofnięcia uprawnienia czynności związane z zakończeniem przewodów doktorskich i habilitacyjnych będących w toku przeprowadzają jednostki organizacyjne wskazane przez organ, o którym mowa w ust. 2.
4. Organ, który cofnął lub ograniczył uprawnienie, jest obowiązany do ponownego rozpatrzenia sprawy, jeżeli zainteresowana jednostka organizacyjna przedstawi nowe okoliczności, nie znane przy cofnięciu lub ograniczeniu uprawnienia.
5. Ponowne uzyskanie uprawnienia lub cofnięcie jego ograniczenia następuje na zasadach i w trybie obowiązującym przy nadaniu uprawnienia po raz pierwszy.

Art. 2e. W braku jednostki organizacyjnej dla przeprowadzenia przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego, a także gdy żadna jednostka uprawniona do nadawania stopni naukowych w określonej dziedzinie nauki nie może przeprowadzić takiego przewodu

- z uwagi na brak określonej w art. 2a ust. 3 liczby osób posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie odpowiadającej zakresowi rozprawy doktorskiej lub habilitacyjnej, Centralna Komisja Kwalifikacyjna, działając na wniosek rady wydziału (rady naukowej) lub z własnej inicjatywy, w porozumieniu z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego albo Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk w odniesieniu do jej placówek, może wyrazić zgodę na uzupełnienie składu rady wydziału (rady naukowej) tej jednostki organizacyjnej o osoby nie będące członkami tej rady. Osoby te mają uprawnienia członka rady wydziału (rady naukowej) w sprawach danego przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego.”;
- 3) w art. 4 w ust. 1:
— w pkt 2 wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem,
— w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem,
— dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) wykazuje nienaganną postawę obywatelską.”;
- 4) w art. 6 w pkt 3 wyrazy „i w jednostkach typu naukowo-badawczego” skreśla się;
- 5) art. 7 otrzymuje brzmienie:
„Art. 7. 1. Jednostki organizacyjne uprawnione do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego mogą, za zgodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, prowadzić studia doktoranckie.
2. Osoba odbywająca stacjonarne studia doktoranckie ma uprawnienia pracowni-
cze. Do osoby tej nie stosuje się przepisu art. 12 ust. 2.”;
- 6) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:
„Art. 7a. Osobom przygotowującym się do przewodu doktorskiego mogą być przyznawane stypendia naukowe.”;
- 7) art. 9 otrzymuje brzmienie:
„Art. 9. Do przewodu habilitacyjnego może być dopuszczona osoba, która posiadając stopień naukowy doktora:
1) uzyskała znaczny dorobek naukowy,
2) przedłożyła rozprawę habilitacyjną,
3) wykazuje nienaganną postawę obywatelską.”;
- 8) w art. 10:
a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Rozprawę habilitacyjną powinno stanowić specjalnie napisane dzieło, opublikowane w całości lub zasadniczej części; przez publikację rozumie się także udostępnienie dzieła w inny sposób społeczności naukowej, a w szczególności specjalistom z danej dyscypliny. Może to być również zamieszczony w czasopiśmie naukowych monotematyczny cykl samodzielnych oryginalnych publikacji stanowiących część dorobku naukowego osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, powstałego po uzyskaniu stopnia naukowego doktora.
3. Rozprawę habilitacyjną może stanowić oryginalne i zrealizowane osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne lub technologiczne, jeżeli łączy się z rozwiązaniem istotnego problemu naukowego.”.
- b) dodaje się ust. 4—6 w brzmieniu:
„4. Rozprawę habilitacyjną może stanowić część pracy zespołowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, odpowiadającym warunkom określonym w ust. 1.
5. Rada wydziału (rada naukowa) może uchylić obowiązek przedstawienia rozprawy w formie publikacji, o której mowa w ust. 2, jeżeli została przyjęta do druku. Opublikowanie rozprawy jest wówczas warunkiem zatwierdzenia przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną uchwały rady wydziału (rady naukowej) o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego.
6. Obowiązek publikacji nie dotyczy rozpraw habilitacyjnych, których przedmiot jest objęty tajemnicą państwową lub służbową.”;
- 9) w art. 11:
a) oznaczenie ust. 1 oraz użyte w pkt 3 wyrazy „i w jednostkach typu naukowo-badawczego” skreśla się,
b) ust. 2 skreśla się;
- 10) po art. 11 dodaje się art. 11a—11g w brzmieniu:
„Art. 11a. 1. Czynności przewodu doktorskiego i habilitacyjnego kończą się uchwałami rady wydziału (rady naukowej).
2. Uchwały, o których mowa w ust. 1, są ważne, jeżeli zostały podjęte w głosowaniu tajnym w obecności co najmniej połowy liczby osób uprawnionych do głosowania, a za przyjęciem uchwały wypowiedziała się więcej niż połowa osób uczestniczących w głosowaniu.
Art. 11b. 1. W sprawach nadawania stopni naukowych uprawnieni do głosowania są:
1) w czynnościach przewodu doktorskiego:
a) członkowie rady wydziału (rady naukowej) — posiadający tytuł naukowy i docenci ze stopniem naukowym doktora habilitowanego lub doktora,
b) osoby zaproszone do uzupełnienia składu rady zgodnie z art. 2e,
c) promotor rozprawy doktorskiej oraz recenzenci rozprawy doktorskiej,
2) w czynnościach przewodu habilitacyjnego:
a) członkowie rady wydziału (rady naukowej) — posiadający tytuł naukowy i docenci ze stopniem

naukowym doktora habilitowanego lub doktora,

- b) osoby zaproszone do uzupełnienia składu rady zgodnie z art. 2e,
- c) recenzenci rozprawy habilitacyjnej.

2. Promotorem rozprawy doktorskiej może być osoba posiadająca tytuł naukowy, a także docent ze stopniem naukowym doktora habilitowanego lub doktora.
3. Recenzentami rozpraw doktorskich mogą być osoby posiadające tytuł naukowy, docenci ze stopniem naukowym doktora habilitowanego lub doktora, a rozpraw habilitacyjnych — osoby posiadające tytuł naukowy lub docenci ze stopniem naukowym doktora habilitowanego.”;

Art. 11c. 1. Osobie ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego przysługuje odwołanie od uchwał rady wydziału (rady naukowej) odmawiających:

- 1) wszczęcia przewodu doktorskiego,
- 2) przyjęcia rozprawy doktorskiej,
- 3) nadania stopnia naukowego doktora,
- 4) wszczęcia przewodu habilitacyjnego,
- 5) dopuszczenia do kolokwium habilitacyjnego,
- 6) przyjęcia kolokwium habilitacyjnego,
- 7) nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

2. Odwołanie wnosi się do Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej za pośrednictwem rady wydziału (rady naukowej) w terminie miesiąca od dnia powiadomienia zainteresowanego o treści uchwały. Rada przekazuje odwołanie Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej wraz ze swoją opinią i aktami przewodu w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia odwołania.

3. Po rozpatrzeniu odwołania, w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy, Centralna Komisja Kwalifikacyjna albo utrzymuje w mocy zaskarżoną uchwałę, albo uchylając ją przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia radzie wydziału (radzie naukowej) innej jednostki organizacyjnej.

4. O rozstrzygnięciu Centralna Komisja Kwalifikacyjna zawiadamia osobę, która wniosła odwołanie, oraz zainteresowaną radę wydziału (radę naukową).

Art. 11d. 1. Uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora staje się prawomocna, jeżeli przeciwko uchwale nie złożony sprzeciw:

- 1) minister sprawujący nadzór nad szkołą wyższą, instytutem naukowo-badawczym lub samodzielną placówką typu naukowo-dydaktyczne-

go, w której przewód doktorski jest przeprowadzany,

- 2) Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk, gdy przewód doktorski jest przeprowadzany w placówce naukowej Polskiej Akademii Nauk,

2. Sprzeciw może być złożony w terminie dwóch miesięcy od dnia przekazania uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora wraz z aktami przewodu doktorskiego.

3. W wypadku ograniczenia jednostce uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora, o którym mowa w art. 2d ust 2 pkt 2, lub złożenia sprzeciwu określonego w ust. 1, uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora staje się prawomocna z chwilą jej zatwierdzenia przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną.

4. Uchwała lub sprzeciw, o których mowa w ust. 3, powinny być przedstawione Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej wraz z aktami przewodu doktorskiego w terminie miesiąca od dnia podjęcia uchwały lub złożenia sprzeciwu.

5. O zatwierdzeniu uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora w wypadkach określonych w ust. 1—4 Centralna Komisja Kwalifikacyjna rozstrzyga w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania uchwały.

Art. 11e. 1. Uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego staje się prawomocna z chwilą jej zatwierdzenia przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną. Przepis art. 11d ust. 4 stosuje się odpowiednio.

2. O zatwierdzeniu uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego Centralna Komisja Kwalifikacyjna rozstrzyga w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania uchwały wraz z aktami przewodu habilitacyjnego.

3. W wypadku niezatwierdzenia uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego, rada wydziału (rada naukowa) może w terminie trzech miesięcy od dnia doręczenia jej rozstrzygnięcia wystąpić do Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Przed podjęciem ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie określonej w ust. 3 Centralna Komisja Kwalifikacyjna może umożliwić wymianę poglądów pomiędzy występującymi w przewodzie recenzentami pracy habilitacyjnej.

Art. 11f. Jeżeli Centralna Komisja Kwalifikacyjna nie rozstrzygnie spraw w terminie określonym w ustawie, jest obowiązana do powiadomienia zainteresowanej jednostki organizacyjnej o przyczynach zwłoki i wska-

zania nowego terminu rozstrzygnięcia sprawy.

- Art. 11g. 1. Uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora lub doktora habilitowanego może zostać unieważniona w razie stwierdzenia, że rozprawa doktorska lub habilitacyjna narusza w sposób istotny autorskie dobra osobiste innych osób.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli od nadania stopnia naukowego doktora lub doktora habilitowanego upłynęło więcej niż 10 lat.
3. Właściwa do unieważnienia uchwały o nadaniu stopnia naukowego jest Centralna Komisja Kwalifikacyjna.
4. Postępowanie w sprawie o unieważnienie uchwały wszczynają się z urzędu lub na wniosek:
- 1) osoby, której prawa autorskie zostały naruszone, lub jej następców prawnych,
 - 2) rady wydziału (rady naukowej), która podjęła uchwałę o nadaniu stopnia naukowego, lub rady wydziału (rady naukowej) jednostki organizacyjnej zatrudniającej osobę, której nadano stopień naukowy,
 - 3) ministra nadzorującego szkoły wyższe, instytuty naukowo-badawcze lub samodzielne placówki typu naukowo-dydaktycznego albo Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk.
5. O wszczęciu postępowania w sprawie unieważnienia uchwały o nadaniu stopnia naukowego Centralna Komisja Kwalifikacyjna zawiadamia osobę, której dotyczą zarzuty; osoba ta ma prawo do złożenia pisemnych wyjaśnień oraz przedstawienia dowodów na swoją obronę. O wszczęciu postępowania zawiadamia się również radę wydziału (radę naukową), która nadała stopień naukowy.
6. O unieważnieniu uchwały o nadaniu stopnia naukowego Centralna Komisja Kwalifikacyjna zawiadamia radę wydziału (radę naukową), która nadała ten stopień.”;

11) dotychczasowa treść art. 12 otrzymuje oznaczenie ust. 1; ponadto w artykule tym dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Pracownikowi nie będącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowo-badawczym, przygotowującym rozprawę doktorską lub habilitacyjną, przysługuje płatny urlop w wymiarze 28 dni roboczych na przygotowanie rozprawy doktorskiej lub habilitacyjnej oraz zwolnienie od pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia na przeprowadzenie obrony rozprawy doktorskiej lub habilitacyjnej.”;

12) w art. 14:

a) ust. 1 skreśla się,

b) w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „odbywania studiów doktoranckich” zastępuje się wyrazami „rekrutacji na studia doktoranckie, prowadzenia i odbywania tych studiów, zakres uprawnień pracowniczych”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk określa szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania przewodów doktorskich i habilitacyjnych oraz zakres egzaminów doktorskich i kolokwium habilitacyjnych.”;

13) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Przepisy ustawy dotyczące nadawania stopni naukowych stosuje się w wyższych szkołach wojskowych i w wojskowych instytutach naukowo-badawczych, z uwzględnieniem następujących postanowień szczególnych:

- 1) uprawnienia do nadawania stopni naukowych w dziedzinie nauk wojskowych wydziałom lub innym jednostkom organizacyjnym wyższych szkół wojskowych oraz wojskowym instytutom naukowo-badawczym lub ich jednostkom organizacyjnym nadaje Minister Obrony Narodowej po zasięgnięciu opinii Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego; w uzasadnionych wypadkach uprawnienie do nadawania stopni naukowych w dziedzinie nauk wojskowych może być nadane radom naukowym wyższych szkół wojskowych,
- 2) w wypadkach, o których mowa w art. 4 ust. 3, Minister Obrony Narodowej może zezwolić na ubieganie się o nadanie stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk wojskowych po zasięgnięciu opinii Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego,
- 3) organem odwoławczym w sprawach uchwał podjętych w przewodach doktorskich lub habilitacyjnych w dziedzinie nauk wojskowych jest Rada Wyższego Szkolnictwa Wojskowego,
- 4) organem zatwierdzającym uchwałę o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk wojskowych jest Rada Wyższego Szkolnictwa Wojskowego,
- 5) Komisja Kwalifikacyjna Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego kieruje się w swej działalności zasadami i trybem postępowania obowiązującymi Centralną Komisją Kwalifikacyjną,
- 6) zasady uznawania stopni naukowych w dziedzinie nauk wojskowych uzyskanych za granicą za równorzędne ze stopniami naukowymi nadawanymi w kraju określa Minister Obrony Narodowej,
- 7) obowiązujący wykaz dyscyplin nau-

kowych w dziedzinie nauk wojskowych ustala Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego,

8) przepisy, o których mowa w art. 14 ust. 3, w stosunku do wyższych szkół wojskowych oraz wojskowych instytutów naukowo-badawczych wydaje Minister Obrony Narodowej.

2. Uprawnienia Ministra Obrony Narodowej oraz Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego, o których mowa w ust. 1, przysługują odpowiednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz Radzie Wyższego Szkolnictwa Resortu Spraw Wewnętrznych w zakresie specjalistycznych dyscyplin naukowych o bezpieczeństwie państwa i porządku publicznym oraz ochronie przeciwpożarowej.”;

14) w art. 17 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Tytuł naukowy może być nadany osobie, która w pełni akceptuje konstytucyjne zasady ustrojowe Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i kieruje się nimi w swojej działalności.”;

15) w art. 18:

a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) minister, któremu podlega lub który nadzoruje instytut naukowo-badawczy, gdy chodzi o osobę tam zatrudnioną — na wniosek rady naukowej tego instytutu”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego lub Rady Wyższego Szkolnictwa Resortu Spraw Wewnętrznych w odniesieniu do kandydata do tytułu naukowego odpowiednio w dziedzinie nauk wojskowych lub specjalistycznych dyscyplin naukowych o bezpieczeństwie państwa i porządku publicznym oraz ochronie przeciwpożarowej”;

c) w ust. 4 wyrazy „albo jednostkę typu naukowo-badawczego” skreśla się;

16) rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3

Centralna Komisja Kwalifikacyjna do Spraw Kadr Naukowych.

Art. 20. Centralna Komisja Kwalifikacyjna działa przy Prezesie Rady Ministrów.

Art. 21. 1. W skład Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej powołuje się 180—260 wybitnych uczonych posiadających tytuły naukowe.

2. W składzie Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej należy zapewnić udział przedstawicieli głównych dyscyplin naukowych.

3. Członków Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, uzgodniony z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk oraz z ministrami nadzorującymi jednostki organizacyjne, w których osoby te są zatrudnione.

4. Kadencja Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej trwa trzy lata. W uzasadnionych wypadkach Prezes Rady Ministrów może przedłużyć kadencję Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, nie dłużej jednak niż o jeden rok.

Art. 22. 1. Kandydatów na członków Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej nowej kadencji wylania się w drodze ankietyzacji przeprowadzonej przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną w końcu kadencji wśród wszystkich osób posiadających tytuły naukowe. Każda z tych osób ma prawo do zgłoszenia jednego lub dwóch kandydatów reprezentujących tę samą lub pokrewną dyscyplinę naukową.

2. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego w uzgodnieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk, kierując się wynikami ankietyzacji, przedstawia Prezesowi Rady Ministrów listę kandydatów na członków Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

3. W razie konieczności zapewnienia reprezentacji głównych specjalności naukowych, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego w uzgodnieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk może na liście kandydatów na członków Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej umieścić osoby, których kandydatury nie zostały wyłonione w drodze ankietyzacji.

Art. 23. 1. Organem Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej właściwym do występowania na zewnątrz jest Prezydium Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

2. W skład Prezydium Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej wchodzi:

- 1) przewodniczący Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej,
- 2) zastępcy przewodniczącego,
- 3) sekretarz,
- 4) przewodniczący sekcji,
- 5) członkowie.

Art. 24. 1. Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, jego zastępców oraz sekretarza powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, uzgodniony z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk.

2. Przewodniczący sekcji oraz członkowie Prezydium Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej są wylaniani spośród członków Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej w drodze wyborów.

3. Przewodniczący Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, zastępcy przewodniczącego i sekretarz mogą być powołani jako stale urzędujący.

Art. 24a. Organizację i tryb działania Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, zakres działania jej organów, a także zasady wynagradzania stale urzędujących członków Centralnej

Komisji Kwalifikacyjnej określa Prezes Rady Ministrów.

Art. 24b. Do zadań Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej należy w szczególności:

- 1) w zakresie spraw dotyczących stopni naukowych:
 - a) wydawanie opinii dotyczących nadania, zawieszenia, ograniczenia lub cofnięcia uprawnienia do nadawania stopni naukowych,
 - b) dokonywanie ocen działalności jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni naukowych, poziomu rozpraw doktorskich i habilitacyjnych oraz prawidłowości przeprowadzania przewodów doktorskich i habilitacyjnych,
 - c) zatwierdzanie uchwał rad wydziałów (rad naukowych) o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego, rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy w razie niezatwierdzenia tych uchwał,
 - d) rozstrzyganie odwołań od uchwał rad wydziałów (rad naukowych) podejmowanych w przewodach doktorskich i habilitacyjnych,
 - e) zatwierdzanie nostryfikowanych stopni naukowych doktora habilitowanego,
- 2) w zakresie spraw dotyczących tytułów naukowych — opiniowanie wniosków o nadanie tytułów naukowych,
- 3) w zakresie spraw dotyczących powołania na stanowisko docenta osób nie posiadających stopnia naukowego doktora habilitowanego — ocena kwalifikacji kandydatów nie posiadających stopnia naukowego doktora habilitowanego.”;

17) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe.”;

18) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. W zakresie uregulowanym niniejszą ustawą nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

19) po art. 28 dodaje się art. 28a i 28b w brzmieniu:

„Art. 28a. Ilekroć w ustawie jest mowa o radzie wydziału, rozumie się przez to także senat w szkołach jednowydziałowych.

Art. 28b. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do cudzoziemców ubiegających się o uzyskanie stopnia naukowego oraz o nadanie tytułu naukowego.”;

20) użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego”.

Art. 2. 1. Jednostki organizacyjne, które na podstawie dotychczasowych przepisów są uprawnione do nadawania stopni naukowych, zachowują to uprawnienie przez okres dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, uprawnienia do nadawania stopni naukowych są nadawane w trybie i na zasadach określonych niniejszą ustawą.

Art. 3. Centralna Komisja Kwalifikacyjna do Spraw Kadr Naukowych, działająca w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, działa do końca kadencji, na którą została powołana.

Art. 4. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów, punktów i liter,

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

169

USTAWA

z dnia 25 lipca 1985 r.

o urzędzie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Art. 1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego jest naczelnym organem administracji państwowej w dziedzinie rozwoju nauki i kadr naukowych oraz szkolnictwa wyższego.

Art. 2. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego:

- 1) zapewnia warunki niezbędne do rozwoju poszczególnych dziedzin nauki,
- 2) organizuje kształcenie i wychowywanie kadr naukowych na wysokim poziomie merytorycznym, obywatelskim i etycznym oraz zapewnia niezbędne warunki naukowe, organizacyjne i materialne ich rozwoju,

3) stwarza warunki kształcenia i wychowywania studentów w celu przygotowania ich do uczestnictwa w rozwoju socjalistycznego państwa, gospodarki i kultury narodowej,

4) organizuje opiekę zdrowotną i socjalną nad młodzieżą akademicką,

5) udziela szkołom wyższym wszechstronnej pomocy w zakresie ich działania i rozwoju.

Art. 3. 1. Do zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego należą sprawy:

- 1) rozwoju nauki,